

[Gudme.]

Men så er der også en række andre tekniske enkeltheder i forslaget, som vi nok synes der kan være grund til at se på, og her vil jeg da først og fremmest nævne, at jeg tvivler på, at grænsen ved 2 lejligheder i en anpartslejlighedsejendom er rimelig. Jeg tror, man vil kunne finde en række tilfælde, hvor man f. eks. har 3 eller 4 anpartslejligheder i en ejendom — man taler f. eks. om boligforeningshusene ude ved Kartoffelrækkerne ved Søerne — der ikke indeholder det mindste af det odieuse, som der i øvrigt vil kunne være tale om ved opdeling i anpartslejligheder.

Det er enkeltheder, som vi kan se på. Jeg vil gerne gentage: der er en nøje sammenhæng mellem de 2 forslag. I samme omfang man har vilje til at indføre et fornuftigt kriterium for opdeling i ejerlejligheder, vil man også kunne gennemføre en fornuftig begrænsning af opdelingen i anpartslejligheder.

Lowzow (KF):

Da hr. Schlüter er forhindret i at være til stede, skal jeg komme med nogle få generelle bemærkninger her til førstebehandlingen.

Det, der er sagt indtil nu, viser jo, at der er stor enighed om mange spørgsmål, så det kan i visse henseender gøres ret kort. Jeg var enig selv med noget af det, fru Winnie Russell sagde, idet der her blev sagt, at væsentlige grupper i samfundet ønsker at eje deres lejlighed. Det er dejligt, at det er nået ind også hos socialdemokratiet, det er en tanke, som er meget nær mit partis stilling.

Det er naturligt, at disse 2 lovforslag behandles sammen, for det er i realiteten én sammenhæng, og når vi i den senere tid oplever, at oprettelse af anpartsselskaber til boliger breder sig, er det naturligvis, fordi der er for snævre grænser for oprettelse af ejerlejligheder.

I det konservative folkeparti kan vi ikke uden videre tiltræde boligministerens forslag om næsten totalt forbud mod anpartslejlighedernes oprettelse. Der er juridiske problemer omkring anpartslejlighederne, men de kan måske løses. Man skal heller ikke se bort fra, at der er mange, mange eksempler på, at mennesker i både 10, 20 og 30 år har

anvendt anpartsformen til fælleseje for boliger, og det er i virkeligheden gået ganske problemøst mange steder.

Lovforslaget om, at året 1966 ikke længere skal være den spærrende grænse for oprettelse af ejerlejligheder, kan vi give hel og fuld støtte. Det er og bliver en kunstfærdig spærrebom. Der er i virkeligheden talrige ejendomme fra før 1966, hvor det ville være naturligt at tillade oprettelse af ejerlejligheder, så der var et større udbud på markedet, hvor vi jo alle, som det også er blevet sagt mange gange i dag, har konstateret, at efterspørgslen er meget, meget stor.

Med hensyn til, hvilke kvalitetskriterier der skal stilles som betingelse for ejerlejligheder i de ældre boliger, tror jeg, at lovforslaget går et stykke for vidt på visse områder, men det kan vi naturligvis drøfte generelt og nærmere i udvalget.

Konklusionen må blive, at jo mere vi liberaliserer adgangen til at udstykke i ejerlejligheder, jo lettere vil det blive at finde en fornuftig løsning på spørgsmålet om anpartslejlighederne, og dermed er spørgsmålet om at nå frem til et forslag i enighed jo også et svar på, om vi har været for nær ved boligforliget eller ej, idet vi håber, at dette kan opnås i enighed, og dermed er problemet løst.

Ømann (SF):

De forslag, vi drøfter i dag, og de forslag, vi drøftede forleden om samme emne, belyser jo, at den private boligsektor er en jungle, hvor der går rovdyr omkring. Det eneste rigtige ville jo være at afluse denne sektor for spekulation og for arbejdsfrie fortjenester. Så var vi ude over denne jungleproblematik, og før man gør det, når man ikke til bunds, så vil der, uanset hvilke regler man fastsætter, altid ske omgørelser, altid findes smuthuller. Vi har nu de gamle sociale andelselskaber, vi har de private andelsboliger, som ikke er så uskyldige, vi har aktieselskabsboligerne, vi har interessentskabs- eller anpartsboligerne, og så har vi parcelhuse og ejerlejligheder. Ingen ved jo, hvad disse mangfoldige begreber dækker. Det afslørede — og det kan jeg sige uden at røbe nogen hemmelighed — tydeligt ved den diskussion, vi havde i boligudvalget om de tidligere lovforslag. Det afslørede af den mængde af spørgsmål, som man stillede fra